

Det betydelige Tab i Telegrafindtægter, som foranstaaende Tabeller udvise, selv efter en ganske kort Tids konkurrerende Telefondrift, er selvfølgelig et Moment af stor Vigtighed for Staten og taler formentlig stærkt for at forene begge de konkurrerende Indretninger paa een Haand.

Man har hidtil søgt at hjælpe paa Sagen ved at forlange en Statsafgift af Telefondriften, men uagtet denne Afgift har været ubetydelig i Forhold til, hvad der i andre Lande har maattet betales, har den dog været stor nok til at fremkalde megen Utilfredshed hos de interesserede og højlydte Klager, medens den, som det ses af Tabellen, ikke paa langt nær har været tilstrækkelig til at dække Statens Tab. Dette System kan derfor næppe i Længden opretholdes. Paa den anden Side vilde Ophævelsen af Statsafgiften være det samme som at ophæve det med Lov af 19de Maj 1881 oprettede formentlig uundværlige Monopol for Rigs-telegrafen.

Suppleringsforholdet.

Ved Siden af denne konkurrerende Virksomhed har, som nævnt, Telefonen ogsaa en supplerende og assisterende Rolle for Telegrafen og det i flere Retninger.

Den kan inden Byerne, som nedenfor nærmere omhandlet, ved at sætte Abonnenterne i direkte Forbindelse med Telegraffstationerne, lette Afgangen til disse for Publikum og derved tilføre Telegrafen forøget Trafik.

Ved Telefonlinier til Steder, som ikke kunne bære Udgifterne ved en Telegraffstation, kunne ogsaa saadanne Lokaliteter opnaa direkte Forbindelse med Rigs-telegrafen og derved udvide dennes Virksomhed.

Forenet Telegraf- og Telefonbefordring af Telegrammer vil blive billigere for Publikum, idet de særskilte Telefongebyrer (Kr. 0,15—Kr. 0,50 pr. Telegram) vil bortfalde ved Indførelse af Statstelefon.

Derhos kan Telegrafen tilføres megen Korrespondance ved, at Telegraffstationerne vilde blive forbundne med de lokale Telefonnet paa Landet. Saadan Forbindelse finder nu kun undtagelsesvis Sted og da med forøget Udgift for Publikum.

Alle disse Maader at tilføre Rigs-telegrafen Trafik paa ere ogsaa forsøgte med mere eller mindre Held under den nuværende Ordning, men det vil formentlig maatte erkendes, at dette Samarbejde vilde i betydelig Grad lettes og vilde være modtageligt for en langt større Udvikling, om Telegraf- og Telefonvæsen var samlet under een Haand.

Paa enkelte Steder har man sat private Telefonselskaber i Forbindelse med Rigs-telegrafen saaledes, at Telefonabonnenterne kunne telefonere sine Telegrammer til Rigs-telegraffstationen og ligeledes erholde Telegrammer telefonerede derfra. Det vil være indlysende, at ogsaa dette Samarbejde mellem Telegraf og Telefon vil kunne udvides i en overordentlig Grad, naar saavel Telegraf som Telefon drives af Staten; enhver Telefonabonnet vil da, saa at sige, faa en Telegraffstation inden sine Døre.

Videre kan Telegrafens Virksomhed ved Forbindelse med Telefondrift udvides derved, at Telegraffstationer, som af økonomisk Hensyn med Telegraf alene kan holdes aabne en kort Tid daglig, ved denne Forbindelse kunne erholde hel Dagstjeneste, en Fordel, som hverken for Telegrafen eller for Publikum kan stattes ringe. Denne supplerende Virksomhed er imidlertid absolut betinget af Telefonens Forening med Rigs-telegrafen.

Statens Indgriben vanskeliggøres ved Opsættelse.

Særskilt maa fremhæves, at Statens Overtagelse af Telefonvæsenet fordyres og vanskeliggøres ved Opsættelse, idet ny Anlæg og Udvidelse af de ældre stadig komme til. Bemærkes maa det ogsaa, at naar de private Telefonnet paa Landet forfalde, vil det uden Tvivl vise sig, at der i mange Tilfælde vil mangle Midler til deres Fornyelse. Der vil da formentlig fremkomme de stærkeste Krav om Bidrag af Staten — og da uden Bederlag for denne.